

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ 10



Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Τὴν Κυριακὴ τῇ Σφαγαριᾷ,
ἐβγήκε μία φήμη,
πὼς κατεβένουν τὰ χωριά...
Γ.— Ἀ' νὰ χαθῆς ψωφίμι
ποῦ μία ἐχρειάζετο διάδοσις καὶ μόνη
γὰ νὰ σοῦ κάμῃ στὴ στιγμὴ τὴν τζιέρα σὰ λεμόνι!
Ποιὲ δὲν ἐπερίμενα τόσο δειλὸς πὼς θάσαι
καὶ σ' ἐποχὴ καρναβαλίου χωριάτες νὰ φοβᾶσαι!

Μ.— Δὲν ἤξερα τί ἔτρεχε σαφῶς καὶ ὀρισμένως!
Εἰσέδηκα στὴ μουσικὴ
κι' εἶδα νὰ φεύγῃ ἀπὸ κεῖ
ὁ κόσμος τρομασμένος
κι' ἐρώτητα καὶ μοῦπανε πὼς φαίνονται στὸ δρόμο,
δέκα χιλιάδες γεωργοὶ ὅλοι μὲ γκρεμὸ στὸν ὦμο,
νὰ κάμουν ἐπατάστασι νὰ πέσουν ὅλα κάτω
ἀπὸ τοῦ μύλου Δεκατηρῆ μέχρι τοῦ Μαῖσιτράτου.

Ἐγὼ δὲν ἐφοβήθηκα....

Μ.— Μὴ μοῦ τὰ λὲς ἐμένα
γιατ' εἶδα καὶ τὰ μούτρα σου πὼς ἦτανε κομμένα
καὶ ἀπὸ ἐχμύθειαν μοῦ τῶταν κι' οἱ γειτόνοι
πὼς ἀνοιξες τ' ἀρμάρι σου ν' ἀλλάξης πανταλόνι.

Μ.— Ἐγὼ μωρὲ κορόιδο....

Γ.— Ἐσὺ μωρὲ βρωμιάση,
ἐπίστεψες πὼς θάβρουνε νὰ κάμουνε γιοφύρισι
Φραγκάδες καὶ Δελήνιδες καὶ Φαρακλὸς ἀντάμα,
χωρὶς νὰ βάλλουνε ποιὲ στὸ νοῦ τους τέτοιο πρᾶμμα.

Τὶ πανικὸς

ἀρχοντικὸς

καὶ ποῖαι φόβου φρίκαι!

Τὶ τρεματοῦρες σοβαρὲς μὲ μιὰ ψευτιὰ πωβγῆκε!
Σταμάτησε κι' ἡ μουσικὴ κι' ἔπαυε τὸ ταμποῦρλο.
Χωριάτη ἄκουε κανεὶς κι' ἔτρεμε σὰν τὸ βούρλο.
Ἀφέντης δὲν ἀπέμεινε κανένας στὰ σωσιὰ του
τρεμοῦλα εἶχε φοβερὴ
καὶ τῶφαινώτουνε Μαρῆ,
μουσιάνια Δελιηνεῖκα πὼς ἔβλεπε ἔμπροστὰ του
χωρὶς νὰ βλέπῃ τίποτε παρὰ τὸν ἀστυνόμο
π' ἀνοίγε μέσ' τὴ μάζωξι γὰ τὸ νομάρχη δρόμο!

Ἐπαραιτρέχαν οἱ φρουροὶ ἀπὸ ἴνα σ' ἄλλο σπῆτι.
Φρουροὶ στὰ καταστήματα, φρουροὶ στοῦ Μαλεβίτη.
Φρουροὶ καὶ στὰ μιστέλια ποῦ τρέχουν ὅλο ἔρα
καὶ μοναχὰ στοῦ Φαρακλὸ δὲν ἔστειλαν κανένα
ἐνεκα ποῦναι πρόξενος τοῦ κράτους τοῦ Χαρίτη,
καὶ δὲν τὸν ἔχουνε πολὺ οἱ χωρικοὶ στὴ μύτη.

Κάτου ἔτρεχαν κι' ἀπάνου
χωροφύλακες σωρὸ,
μοναχὰ στοῦ Κουρβισιάνου
δὲν ἔστειλαν φρουρό.
Ὅλ' οἱ ἄλλοι ταλαράδες
εἶχανε φρουροὺς μὲ γκράδες,
ἐνεκα πῶπλησιάζαν μασκαράδες ἀρκετοὶ
γὰ νὰ κάμουν ἀρεμοῦρο στὸ πολὺ τους κομφετί!

Φρουρὸς ἐδῶ, φρουρὸς ἐκεῖ, τὰ πάντα ἐν φρουρήσει
κι' ὁ δήμαρχος ποῦχε κι' αὐτὸς τὸν κίνδυνον γνωρίζει,
μιὰ καδινέλα ἔδωσε κι' εἶπε στὴν Ἀφροδίτη,
εἰν' ἡ ἀνάγκη σοβαρὰ
καὶ νὰ γενῆς ἐθνοφρουρὰ
νὰ μοῦ φυλᾷς τό σπῆτι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΤΕΩΡΙΟΥ

Μ.—
Γ.—

Ελέγαν πὼς θάβρουνε

Ποῖοι θάβρουνε βρὲ χάχα;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΤΕΩΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 24.41.91.0063

Οἱ χωρικοὶ ποῦ ἄμποτε τὸ λογικὸ τους νάχα,
 ἔλεγαν νὰ κατεβοῦν μ' ὅλην τὴν ἡσυχία
 νὰ πᾶνε δεύτερη φορὰ
 γιὰ τοῦ κρασιοῦ τὴ συμφορὰ
 μπροστὰ σιτὴ Νομαρχία,
 μὰ ὅχι πῶς θὰ φέρουνε ξυτάγια καὶ τσεκούρια
 νὰ πᾶνε στ' ἀλευράδικα νὰ δώσουνε τὸ γιούρτζι!

Τὶ φταῖνε τ' ἀλευράδικα καὶ τὰ παντοπωλεῖα
 ἂν τὸ κρασί ἐξέπεσε καὶ ζῆς μὲ δυσκολία;
 Τὶ φταῖν' ἢ Τράπεζες γι' αὐτὰ
 κι' οἱ πλούσιοι πῶχουν τὰ λεφτὰ
 κι' ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος,

ἐὰν ἡ παρακράτησις μᾶς ἔβλαψε μεγάλως;
 Ἢ κάλπες φταῖνε μοναχὰ κι' οἱ νόμοι κι' αἱ συμβάσεις,
 εἰς τὰς ὁποίας δὲν μπορεῖς νὰ φέρῃς ἀντιστάσεις.

Ξέρω πῶς ὅλα τὰ χωρὰ πεινᾶνε σιτὴν ἀράδα
 καὶ δι' αὐτὸ δὲν γέινεται καμμία μασκαράδα
 καὶ δίκαια οἱ ἄνθρωποι εἶν' ἀγανακτισμένοι
 κατὰ τῆς Κυβερνήσεως π' ἀπαθεστάτη μένει,
 ἀλλὰ δὲν ξέρω νάχουνε κι' ιδέες γιὰ ὀρεοῦρο
 καὶ λόγος δὲν ὑφίσταται νὰ γένεται σουσοῦρο
 μὲ τόσους χωροφύλακες καὶ μὲ εἰσαγγελίες,
 γιὰ νὰ συμβαίτουνε σκηρὲς ἐν σοβαροῖς γελοῖτες.

Παρηγορίας βάλαμον νὰ χύσωμεν ἀξίζει
 σ' αὐτοὺς π' ἀδίκως σήμερον ἢ συμφορὰ μαστίζει
 καὶ βοηθοὶ των ἔλθωμεν μὲ συμπαθείας δάκρυ,
 κι' ὅχι τὰ κατακλείδια μας νὰ πρένουνε σιτὴν ἄκρη
 πῶς μέσ' τὴ χώρα θᾶρτονε νὰ κάμουν ἀναρχία!
 Θαυμάζω πῶς τὰ πίστεψε αὐτὰ ἡ Νομαρχία
 κι' ἔβγαλε τσ' ἀστυφύλακες καὶ τὴν καβελάρια
 νὰ μᾶς ἀναστατώσουνε μέσ' σιτὴν ἀρτισιβουρία!

Ποτὲ σὲ τέτοιοιον πανικὸ δὲν εἶδα τ' Ἀργοσιόλι.
 Μ.— Τοὺς πλούσιους ἔπρεπε νὰ γόης τί τσιγγέρες εἶχαν ὅλοι!
 Τριάρχατοι ἐφεύγανε μέσ' ἀπὸ τὸ σουλάτσο,
 κι' ὅσο νὰ πᾶνε σπῆτι τους νὰ βάλλουν καδινάτσο,
 πολλὰ μπορεῖ νὰ πάθανε ἀδίκως οἱ καϋμένοι
 καὶ μιὰ κυρία πῶλαχε νὰ εἶν' ἀγκαστρωμένη,
 λέγε πῶς τόσο ἔπαθε κι' αὐτὴ ἀπὸ τὸν τρόμο,
 ποῦ παρ' ὀλίγον ἔκανε ἀποβολὴ σιτὸ δρόμο.

Γ.— Ὡ τί σφάλμα τῶν σφαλμάτων
 πῶς θαρδοῦν οἱ χωρικοὶ,
 καὶ ἐν γένει τῶν πραγμάτων
 τὶ ἀντίληψις κακὴ

ἀπὸ μέρους τῶν πλουσίων ποῦ γνωρίζουν ἀρκεῖα
 πῶς ὁ μαῦρος πεινασμένος μόνον ἔλεος ζητᾷ!

Δὲν ζητεῖ νὰ σπᾶση πόρτες, οὔτε νάβῃ σιτὸν σῆμιτο,
 ἀν' ὑπάλληλος τοῦ ἔθνους νὰ βουτήξῃ σὲ ταμεῖο,

κι' ὅσο καὶ νὰ φωραθῇ,
 νάβῃ λάδι μὲ τὰ μέσα καὶ Σταυρὸς νὰ τοῦ δοθῇ!
 Δὲν ζητεῖ νὰ γόση ἄλλους ὁ χωρῆτης ὁ φτωχὸς
 ὅπως ἡ κυβερνησί του τότε γδύνει συνεχῶς!

Ἀδίκως σ' ἀναστᾷτωσι μᾶς ἔβαλλαν οἱ ἐν τέλει
 κι' ἐτρόμαξαν οἱ ἔχοντες θαμένο τὸ φλωρί
 τὰ πλούτη τῶν ἀρχόντων ὁ γεωργὸς δὲν θέλει
 εἶν' ἢ φλογέρα πλοῦτος του ποῦ σιτὸ βουνὸ βαρεῖ.
 Μονάχα τῆς πατρίδος του τὴν προστασία θέλει
 π' ὀλοχρονὶς παιδεύεται γιὰ δαυτὴ μέσ' τ' ἀμπέλι!

Ἐκαμ' ὁ Θιὸς κι' ἐτύχαμε μέσα σιτὸ κατραβάλι
 ποῦ ὅλα ἐπιτρέπονται πρὸς τέρψιν τοῦ κοινοῦ,
 ἀλλ' ἂν αὐτὰ εἰς ἐποχὴν ἦδε συμβοῦνε ἄλλη,
 θὰ ἐθρηνοῦσα βέβαια τὸ χάσιμο τοῦ τοῦ
 λέγοντας, τί ἀφέλεια καὶ ἐπιπολαιότης
 ἐν χώρᾳ ποῦ φημίζεται γιὰ τὸ γερὸ μυαλὸ της!

Μ.— Μὰ ξέρεις μία εἶδησις....

Γ.— Βρὲ σόπα καὶ ξερὰ σου
 καὶ οἱ γενναῖοι χωρικοὶ πῶχεις δλόγυρά σου,
 ποτὲ δὲν ἐφανήκανε καθὼς τοὺς ἐροβήθης
 ἀλλὰ γιὰ νᾶσαι μπόβολο καὶ ἀργυροῦ εὐήθης,
 ἐπίστεψες πῶς ἔνεκα τῆς πείνης ποῦναι τώρα
 θὰ κατεβοῦνε σύσωμοι γιὰ πλιάταικο σιτὴ χώρα.

Αὐτὸ δὲν ἔπρεπε, Μαργῇ, ποτὲ νὰ τὸ πιστέψης.
 Δὲν ἐμποροῦνται οἱ πτωχοὶ ἀπὸ τοιαύτας σκέψεις.
 Μόνο τῆς Κυβερνήσεως τὴ συνδρομὴ ζητοῦνε.
 Παλληκαρίσια περβατοῦν μὰ δὲν παραπατοῦνε.
 Κι' ὅσας στερήσεις νάχουνε, εἶν' ἡ τιμὴ σιμὰ τους
 ποῦ δὲν ἀφήνει εὐκολὰ νὰ χρίσουν τ' ὄνομά τους.

Φόβος γιὰ βίες κι' ἀρπαγές, κανένας δὲν ὑπάρχει
 καὶ σύρε πὲς ἐκ μέρους μου σιτὸν κύριο νομάρχη
 καὶ σιτὸν εἰσαγγελέα μας καὶ εἰς τοὺς ἐπιλοίπους
 πῶτρεῖνε σιτὴ γέφυρα μαζὺ μὲ τοὺς ἐρίππους,
 ν' ἀφήσουνε τὰ πράγματα
 σιτὸ φυσικὸ τους δρόμο,
 γιὰτὶ μὲ τὰ τρεχάματα
 φέρουν αὐτοὶ τὸν τρόμο.

Μ.— Ν' ἀφήσουμε τὰ σοβαρὰ κι' ἄκουσε ποῦ θὰ βγάλω
 προκλάμω γιὰ τὸν αὐρετὸ τοῦ φέρον μίγδυν μπάλο.

Τὰ τυπογραφεῖα καὶ γραφεῖα τοῦ Ζι-
 ζανίου μετεφέρθησαν ἐν ἐδῷ Γ. Γερμενῆ
 (πρὶν τὸν μετακίνησιν οἰκίαν
 Χαλδᾶ. ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ
 ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ





Ὁ Μαρῆς ὁ ζωηρὸς
κι' ὁ δημόσιος χορὸς.

Ἡ Κυριακὴ πῶθέλαμε,
νάτη ποῦ ξημερώνει·
τὸ θέατρο εἶν' ἑτοιμο
κι' ὁ Μουσταφᾶς σαρώνει.

Σαρώνει νὰ χορέψουνε
μοδέρνες σουσουράδες,
καὶ ὅσοι θὰ ζουλέψουνε
νὰ γείνουνε μασκαράδες.

Ἦλθ' ἐπὶ τέλους καὶ γιὰ μᾶς
ἡ πρώτη τοῦ Φλεβάρη,
τὰ δύο γένη νάμαστε
σ' ἓνα χορὸ κουβάρη.

Καὶ κάθε μπουρδινὴ τσιμπλοῦ
στὸ ντόμινο κρυμμένη,
μέσα στὸ σάγκουε τὸ μπλοῦ
νὰν' ἀνακατωμένη.

Πρώτη φορὰ ποῦ γίνεται
στὸν τόπο τέτοιος μπάλος,
κάθε μικρὸς νὰ φαίνεται
σὰ μασκαρᾶς μεγάλος.

Σανζὲ λὲ ντὰμ καὶ μπαλανσὲ
γιὰ ὅλους πέρα, πέρα·
πάρτε τὸ ντόμινο βερσὲ
νὰ πᾶτε στὴ λανσιέρα.

Εἴ τις φιλόχορος ἐστὶ
μήπω δειλιαζέτω·
τῆς τρεῖς δραχμὲς ὥς δανειστῇ
νὰ βγάλῃ τὸ μπιλιέτο

Δὲν θὰ σᾶς τύχῃ κι' αὔριο
μὰ τέτοια εὐκαιρία
νὰ γδῆτε νὰ χορεύουνε
μπακάλῃς μὲ κυρία.

Τὸ μπαλανσὲ τὸ κατραλλῖ
ὥς τὸ χορέψουμε πολλοὶ
κι' ὁ κόσμος ὥς ξεδῶνῃ·
κι' ἂν ὁ χωριάτης μελετᾷ
νὰ φέρῃ κάτου τὸ μπαλτᾶ,
ἐφτάσαν οἱ εὐζῶνοι!

Μπροστὰ στὸ γλέντι τοῦ χοροῦ.
μὴ σκέφτεστε τὴν τζέπη·
θὰ πᾶτε νὰ χορέψετε
μὲ ντάμες ὅπως πρέπει·
μὰ νὰ χορεύετε σιγὰ
κι' ἐν πλήρει εὐταξίᾳ
μὴν πᾶ' νὰ σπάσετε τ' αὐγά
ἀπὸ ἀπροσεξία.

Τὰ βήματά σας-τολμηρὰ
δὲν πρέπει νάναί, φίλοι,

ἓνας τὸν ἄλλο μασκαρᾶ
νὰ σέβεται ἐφείλει.

Παραδοθῆτε στὴ χαρὰ
ποῦ φέρνει τὸ Τριῶδι·
βάλτε τσουράπια καθαρὰ
νὰ μὴ βρωμᾷ τὸ πόδι,
γιατὶ βεβαίως θὰ βρεθῇ
μέσ' τὸ χορὸ καὶ κάποια
ποῦ δὲν πηγαίνει βιζαβί
μὲ βρώμικα τσουράπια.

Θάρρος στὸ μπάλο νάχετε
γενναῖοι συμπολίται
καὶ τῆς μεγαλοπρέπειες
καθόλου μὴ ντραπῆτε.

Τὶ πᾶ' νὰ πῇ ἀνώτερο
καὶ παρακάτου στρώμα;
Σ' ἓνα καλοῦπι βγήκαμε
ἀπὸ τὸ ἴδιο χῶμα!

Ἐμπρὸς λοιπὸν στὸ θέατρο
κι' οἱ πρόστυχοι κι' οἱ φῖνοι,
ἰσότης κι' ἀφομοίωσης
ἐν τῷ χορῷ νὰ γείνη.

Κι' ἂν λίγους ἀμασκόρωτους
μετράει τ' Ἀργοστόλι,
χαρῆτε τὴν Ἀποκρῆν
μασκαρωμένοι ὅλοι!



ΜΑΣΚΑΡΕΣ

Καρναβάλι, καρναβάλι,
ἐτοιμάστε κάθε σάλι,
κάθε γάνα καὶ μπογιὰ,
κι' ἀλοιφτῆτε βρὲ παιδιὰ.

Ἀλοιφτῆτε νὰ ξεχᾶστε
κάθε πίκρα τῆς ψυχῆς
καὶ τὸν θόρυβον σκεπᾶστε
τῆς ἐντεροταραχῆς.

Μασκαρᾶς θὰ ξετρυπώσῃ
κι' ἀφορμὴ σ' ἐμᾶς θὰ δώσῃ,
νὰ γδυθοῦμε, νὰ ντυθοῦμε
γιὰ νὰ χοροῖδεντοῦμε.

Θάβγουν ντόμινα καὶ τρίτσες
σερνικὲς καὶ θηλυκὲς,
ὁ Ζεπούδης μὲ νυφίτσες
καὶ κυρίες.... νησιτικὲς.

Καρναβάλι, καρναβάλι
ποῦ καλὲς, καλὲς γανώνει
καὶ σὲ κίνησι θὰ βάλῃ
τὸ φτωχότερο σεντόνι.

Ἀλεγρία καὶ σκοιῶστε
κάθε ὥρα σας κακὴ
καὶ τὴν πείνα σας ξεδῶστε
μασκαράδες νησιτικοί!

Σταχτοπάνια, γάνες, γλύδες,
εἶν' ἡ μάσκερες ποῦ εἶδες
κι' ἐκατάλαβες Τριῶδι,
Δῆμε μὲ τὰ ἰδεώδη!

Ὁ ἄλλος.

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Χοροῦ καὶ γέλωτος βοή,
τὸν κόσμον ξεκουφαίνει.
Εἶναι τῆς νηότης ἡ ζωὴ
ποῦ βιαστικὴ διαβαίνει!

Ἀχ πῶς διαβαίνει βιαστικὴ
τῆς νηότης ἡ κρεπάλη!
Τὶ εἰρωνεῖα δηρικτὴ
κι' αὐτὸ τὸ καρναβάλι!

Φλάκ - Φλούκ.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Τὸ πρωῒ, κατὰ τὴν συνήθειάν, μου,
εἰς τὰς γωνίας τῶν κεντρικῶν
ὁδῶν νὰ ἴδω τοιχοκολλημένον κανένα νέ-
ον νεκρώσιμον.

Δυστυχῶς εἶναι τέσσαρες μῆνες τώρα
ποῦ μᾶς τέρεπει αὐτὸ το εἶδος τῆς ἀνα-
γνώσεως. Ἀλλὰ παραπλεύρως ἑνὸς πα-
ραγεγραμμένου νεκρώσιμου, εἶδα ἓνα
χαρτάκι πράσινο.

Ἐνόμισα κατ' ἀρχάς, ὅτι θὰ εἶναι ἴ-
σως εἰδοποίησις θείου κηρύγματος τὸ
ὁποῖον ἤρχεις νὰ συνειθίζεται πάλιν,
καὶ δὲν τὴν ἐπρόσεξα πολὺ.

Παρακάτου ὅμως ποῦ ξαναβλέπω τὸ ἴ-
διο χαρτάκι κολλημένον στὸ τζάμι ἑνὸς ζα-
χαροπλαστείου, ἀπεφάσισα νὰ τὸ δια-
βάσω.

«Μέγας χορὸς μετεμφισμένων καὶ μὴ
εἰς τὸ Δημοτικὸν Καφφενεῖον ἀπὸ τὰς
9 μέχρι πρωῒας.

Εὐγε Μήλλα! Μᾶς ἀπέδειξες πρό πολ-
λοῦ τὰς φιλοπροοδούς διαθέσεις σου,
ἀλλὰ δὲν ἐπεριμέναμεν ποτὲ, ὅτι θὰ
φθάσουν καὶ εἰς τοιοῦτον ὕψος. Εὐγε!

Ἀλλ' ἄρά γε, ὁ σοβαρὸς κόσμος τῆς
πατρίδος μου, θὰ συνετέλει εἰς τὸν προο-
δευτικὸν θρίαμβον τοῦ βέκτου καταστη-
ματάρχου;

Μόνον αὐτὸ μὲ ἀνησυχεῖ καὶ ἐπερί-
μενα ἀνυπομόνως τὴν ἐσπέραν τῆς Πέμ-
πτης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Πλὴν ἐπὶ τῇ ἐπισημῇ
ὅτι μετεμφισμένοι καὶ μὴ προσήκοον
Μὴν ἐλπίσας εἰς ὃ ἐλήθησαν καὶ ὁ
φιλοπροόδος ἄνθρωπος ἐμειδία ἐπὶ τῷ
θριάμβῳ τῶν ἰδεῶν του.

Ἐγένετο ὁ πρῶτος «Μπάλο ἰν μάσκε-
ρα» χωρὶς «κομέντι πέρο λάτσι-
τά» καὶ μετὰ μεγαλειτέρας ζωηρότητος
προσηνύονται ὁ δευτέρως καὶ ὁ τρίτος.

Μάλιστα κυριοὶ! Εἰς τὸ Ἀργοστόλιον
τὸ αὐστηρὸν καὶ περιορισμένον, χορεύουν
εἰς τὰ καφενεῖα κυριοὶ.

Τὸ ἐπιμένετε αὐτό;

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι!

Ἐπὶ τέλους πάει αὐτὸς ὁ παληόκοσμος
ὁ πάντοτε σκυθρωπὸς καὶ συλλογισμέ-
νος καὶ ἀνοίγεται ὁ φιλομειδέστατος χρυ-
σοῦς ὀρίζων τοῦ νέου τοῦ κόσμου.

Διαβάτης.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ὁ πρῶτος χορὸς τῆς Φιλαρμο-
νικῆς ὁ ὁποῖος θὰ δοθῇ αὖριον, προ-
μηνύεται ἑκταπὸς.

— Μὲ μεγάλην διάδωσιν ὁ κόσμος
θέλει νὰ χορέψῃ.

— Καὶ πολὺ εὐστοχος ἡ ἰδέα τῆς
ἐπιτροπῆς τῆς Σχολῆς, νὰ διασκεδάσουν
ὅλοι μὲ τοὺς χοροὺς, ἀντὶ τῆς συνήθους
ἐνδραχτικῆς παραστάσεως.

— Ὁ κ. Σκόλας παρητήθη ἐκ τῆς
θέσεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἰονικῆς Τρα-
πέζης λόγῳ τῆς ἡλικίας του.

— Εὐχόμεθα καὶ ὁ διάδοχος του νὰ
τὸν μιμηθῇ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ, διό-
τι ὁμολογουμένως ὁ κ. Σκόλας, ἐπὶ πολ-
λὰ ἔτη διευθύνων τὸ Κατάστημα, οὐδέ-
να ἐπείσε ἀλλὰ πάντοτε προσεπάθει νὰ
διευκολύνῃ τὸν ἐμπορικὸν καὶ κτηματι-
κὸν κόσμον.

— Θὰ τὸν διαδεχθῇ ὁ ἐκ Ζακύνθου
κ. Δ. Κούρτσουλας, ὁ ὑπηρετήσας ἄλλο-
τε ἐνταῦθα ὡς ὑποδιευθυντής.

— Ὁ κ. Γεω. Χωροφᾶς τηλεγραφητὴς ἐκ
Ληξουρίου καὶ ἡ δεσποινὶς Ἐδανθία Δ.
Μαζαράκη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των τὴν
παρελθούσαν Κυριακὴν.

— Ἐπίσης τὴν Τετάρτην ἐτελέσθη-
σαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Δημητρίου Σ.
Μιχαλιτσιάνου μηχανικοῦ ἐν Καίρῳ μετὰ
τῆς δεσποινίδος Ἐλένης Βασιλείου Με-
ταξᾶ.

— Εἰς ἀμφοτέρω τὰ ζεύγη εὐχόμεθα
βίον εὐτυχῇ.

— Ἀπεβίωσεν ἐκ χρονίου νοσήματος,
μήτηρ φιλόστοργος ἡ Ἀθηνᾶ Φωκά, σύ-
ζυγος τοῦ Σπ. Φωκά πρώην πλοιάρχου.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσαν οἱ ἀγαθοὶ
συμπόλιται, Μιχαὴλ Πάσχος ὑποδηματο-
ποῖδος, Λάμπρος Ταράχης λεμβοῦχος, Νι-
κόλαος Ἀρσένης ῥάπτῃς, καὶ ἡ χρηστὴ
προσεβυτίς Πηνελόπη Λοβέρδου, μήτηρ
τοῦ ἱερέως Ἀνδρέου Λοβέρδου.

— Εἰς ἀπαντας τοὺς ἀποφανεθέντας
συγγενεῖς τῶν μεταστάντων ἐκφράζομεν
τὰ συλλυπητήριά μας.

— Ἐτελέσθη ἐν ἐπιβλητικότητι τὸ ἐν
τῷ ναῷ τῶν Καθολικῶν μνημόσυνον ὑ-
πὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν σει-
σμοπαθῶν Ἰταλῶν.

— Ὁ ὑποπρόεδρος τῆς Ἰταλίας κ.
Χ. Τ. Φορέστης, διὰ καταήλου προσά-
λατῆς, νύχαριστήσαν ἐκ μέρους τῆς Ἰ-
ταλικῆς Κυβερνήσεως, τοὺς ὑπὲρ τῶν
σεισμοπλήτων ὁπωσδήποτε ἐνεργήσαντας.

— Ἐκλεκτὴ γοαφικὴ ὕλη εἰς τιμὰς
λίαν εὐθηνὰς πωλεῖται εἰς τὸ Χαρτο-
πωλεῖον Σπυρ. Ζερβοῦ.

ΑΔΕΙΛΑΙ ΓΑΜΩΝ

Σωκρ. Κλαουνδάτος Ρεβέκα Μπαλταβιᾶ
(Πύλαρος.)

Παν. Γαλάτης, Εὐφροδίκη Δρακονταῖδῃ
(Χαυριάτα.)

Εὐαγγ. Γεηγοράτος, Σταματοῦλα Φλω-
ριᾶ (Πύλαρος.)

Σωτηρ. Τσελέντης, Εὐθαλία Τσελέντη
(Τσελεντιάτα.)

Ἀναστ. Γεωργάτος (Ἐλῆος), Τζόγια
Ζαπάντη (Σκάλα)

Νικόλ. Βιτσινοτάτος, Ἀμαλία Ξένου
(Ζῶλα.)

Νικόλ. Μ. γαδοῦκας, Αἰκατερίνη Ἀντί-
ιον (Πρόνους.)

Σταῦρος Κοιλουμπῆς (Ἀγκῶνα) Εἰρήνη
Λουκάκη (Ἀθήρας)

Πέτρος Νικολάτος, Ἀγγελικὴ Λουκάτου
(Λουγάτα.)

Γεωργ. Πατελάτος (Αἰγιαλὸς Σάμης)
Μααγαρίτα Νόμπελη (Φαρακιάτα)

Σπυρ. Μουλίνος (Θηναῖα) Ἀφροδίτη Βα-
σιλάτου (Ἐρίσσος)

Μιλιάδης Γεωργιῆς, Ροδαμάνθη Βασι-
λάτου (Ἐρίσσος)

Γεώργιος Ἐρτσος, Μαρία Λιβιεράτου
(Μαντζαβινάτα)

Ἰωαν. Βαλιανάτος, Ἀγγελικὴ Πολλάτου
(Βαλαματά.)

Ἀριστ. Φαραντούρης, Ἀγγελικὴ Σπυ-
ράτου (Σάμη)

Συμεὼν Βαγγελάτος, Ἄννα Βαγγελάτου
(Σάμη).

Ἀναστ. Μπαρζούκας, Ἀφροδίτη Τσε-
λέντη (Ἐρίσσος.)

Φίλιππος Ζαπάντης, Αἰκατερίνη Μαρά-
του (Σκάλα.)

Ἐδοτάδιος Λυκούδης, Ἐλένη Λυκούδη
(Μαρινουκάτα Πάλλης)

Γεώρ. Παρίσης, Αἰκατερίνη Μουρελάτου
(Ληξουρίου)

Ἀνδρ. Μοσχόπουλος, Ἐλένη Ἀρακλή-
σιάνου (Χαυριάτα)

Γεώρ. Κονταβᾶς (Φραγκάτα) Ἐλπίς
Μερεγάτου (Σιμωνιάτα)

Ζαφείριος Τραυλὸς, Μαρία Γεωργάτου
(Σκάλα.)

Εὐστ. Ὀκτωράτος, Χαρικλεία Ἀλιβυζά-
του (Ἀγ. Θέκλη)

Κωνστ. Γεωργάτος, Κυριακοῦλα Τσιλι-
μιδοῦ (Ἐλῆος.)

Νικόλ. Λευκαδίτης, Αἰκατερίνη Κουτρο-
νῆ (Ἐλῆος.)

Παναγ. Φωκάς, Βασιλικὴ Μακρῇ (Ἀρ-
γοστόλιον.)

Κυριάκης Κοκόσης, Ἀμονιά Γρακουμά-
του (Περγί.)

ΥΔΑΤΑ ἱαματικὰ, Λουτρακίου, Κυλ-
λήνης, Σαρίτζης καὶ Τσαγέσι, πω-
λοῦνται εἰς φιάλας εἰς τὸ Καπνοπω-
λεῖον Σπ. Μαρτζου.

ΕΚ ΚΑΘΑΡΟΥ χρυσοῦ κοσμήματα με-
τάλλων καὶ ἄλλων, θὰ εὕρηται εἰς
πλουσίαν συλλογὴν καὶ μετὰ πᾶσαν ἐγ-
γύνησιν εἰς τὸ χρυσοχοεῖον Π. ΜΕ-
ΝΑΓΙΑ.

Il sottoscritto fidente nella sti-
ma e nella benevolenza che la cit-
tadinanza gli ha sempre dimostra-
to non sente il bisogno di smen-
tire le calunnie pubblicate nel gior-
nale «La Campana». Le quali del
resto lo saranno ampiamente dal-
la sentenza del Tribunale per la
querela data dal sottoscritto al Sig.
redattore.

OLIMPIO GOSEN

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ο «ΑΡΗΣ» Ἀτμόπλοιο νεότευκτον
ναυπηγηθὲν εἰς τὰ ναυπηγεῖα τοῦ Λούδ'
ταχύτατον, ἡλεκτροφόωτον καὶ μοναδι-
κὸν δι' ἐπιβάτας.

Ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀργοστόλιου ἐκάστην
Παρασκευὴν μεσημβριανὰ διὰ Πειραιᾶ με-
τὰς συνήθεις προσεγγίσεις. Καὶ ἐκάστην
Τρίτην μέσον Σάμης.

Ἐλλ. Ἀτμοπλοῖα Σ. Παπαλεονάρδου

Πρόκτωρ ἐν Ἀργοστόλει

Σ. Χ. ΒΛΑΧΟΣ.

ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΣΑΣ

ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

ΑΛΛΑ ΜΟΝΟΝ ΕΔΩ

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ Π. ΛΕΥΚΟΚΟΙ-
ΛΟΥ φέρουσιν εἰς γνῶσιν τοῦ ἀξιολύ-
μου κοινῷ ὅτι συμφώνως τῇ ἐπιθυ-
μίᾳ τῆς πολυπληθοῦς αὐτῶν πελα-
τείας συνεπλήρωσαν σπουδαίαν ἐλ-
λειψιν τοῦ τόπου μας, ἦτοι παρα-
πλεύρως τοῦ Ἐργασταίου καὶ Εὐ-
λεμπορικοῦ αὐτῶν Καταστήματος
«Ὀδὸς Σιτεμπόρων» κατήρτισαν
τέλειον ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΠΙΠΛΟ-
ΠΟΙΕΙΑΣ καὶ πρὸς τοῦτο προσέ-
λαβον ἀρίστον καλλιτέχνην ἐργασ-
θέντα ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὰ πρῶ-
τα ἐν Ἀθήναις Ἐπιπλοποιεῖα. Κα-
τασκευάζουσι παντὸς εἶδους ἐπιπλά,
ἦτοι μαστίτσα ἐκ Μαωνίου (μόγανο)
Καρύου, Φλαμουρίου καὶ ἐκ παντὸς
ἐτέρου εἶδους Εὐλείας. Ὑπόσχονται
στερεότητα ἐργασίας διαρκῆ ὡς καὶ
ἐφαρμογὴν καὶ ἀ-αλογίαν τελείαν πρὸς
Εὐρωπαϊκὰ τοιαῦτα.

Χορτὶν ὕλικῶν ἐκ τῆς ἐκλεκτοτέ-
ρας ἑλκτικῆς Βενετίας.

Καὶ τιμὰς ἐκτὸς παντὸς συναγω-
νισμοῦ.

Μὴ ἐπιτρέψαι ὅτι ἐρρεῖται.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ «ΖΙΖΑΝΙΟΥ»

Γεράκης. Δεν ἐφρόντισεν ἡ Κυβέρνησις νὰ κρατήσῃ στατιστικὴν. Ἀφ' ἧς ὅμως κύριοι, ἐφηρίσθη ὁ νόμος τῆς παρακρατήσεως, εὐθὺς ἀμέσως ἤρχισαν νὰ μεταβάλλωνται τὰ πράγματα καθ' ὁλοκληρίαν, καὶ τὸ μιστέλιον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξήγαγο ἐκ σταφυλῶν καὶ σταφίδος γλωρᾶς ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ παρακρατήματος. Τοῦτο δ' ἐπέφερε δύο κακὰ· πρῶτον διότι ἀπέκλεισε τὴν μιστελοποίησιν ἐκ τῶν σταφυλῶν, δεύτερον διότι ἀπιστελλόμενον τὸ παρακρατήμα εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως, ὡς εἶπον γῆδες τὴν ἐστέραν, ἀντιστρατεύεται καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸν σκοπὸν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου τῆς παρακρατήσεως. Ἀλλὰ, κύριοι, δὲν εἶναι μόνον αὐτὸ τὸ κακὸν, τὸ ὁποῖον ἐπῆλθεν εἰς τὴν οἰνοπαραγωγὴν, εἶνε καὶ ἕτερον κακὸν σπουδαιότατον. Δέον νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὅπως ἔχωσι φήμην καλὴν οἱ οἶνοι ἐνὸς Κράτους, δέον νὰ εἶνε ἀναμφισβήτητον καὶ γνωστὸν εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως, ὅτι οἱ οἶνοι οὗτοι ἢ τὸ μιστέλιον, διὰ τῶν ὁποίων κατασκευάζονται κατόπιν οἱ διάφοροι οἶνοι, δὲν προέρχονται ἐκ ξηρῶν καρπῶν ἀλλ' ἐκ νωπῶν. Ὁφείλομεν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι, τὸ μιστέλιον τὸ παραγόμενον ἐκ ξηρῶν καρπῶν εἶνε τὸ μιστέλιον ἀκριβῶς ἐκεῖνο, διὰ τοῦ ὁποῖου κατασκευάζονται οἱ τεχνητοὶ οἶνοι καὶ οἱ οἶνοι ἀκριβῶς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἰσάγονται καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς χρησιμοποιοῦμεν καὶ ἡμεῖς. Ὁ οἶνος τῆς Μადέρας, ὁ οἶνος Βορδῶ καὶ ἄλλοι διάφοροι οἶνοι, κύριοι οἱ ὁποῖοι καταναλίσκονται ἐν Ἑλλάδι, νομίζετε ὅτι εἶνε κατασκευασμένοι ἄλλως ἢ ἀπὸ τὸ μιστέλιον, τὸ ὁποῖον ἐξάγεται εἰς τὸ ἐξωτερικόν;

Μοσχούλας. Ἐν ἐπιχειρήμα μᾶς δίδετε.

Γεράκης. Σὰς δίδω ἐπιχειρήματα πολλὰ καὶ ὅταν θέλητε ἐρχεσθε καὶ μὲ ἀντικρούετε. Ἐὰν θέλωμεν, κύριοι, νὰ ὠφελήσωμεν καὶ τὴν οἰνοπαραγωγὴν, νὰ ὠφελήσωμεν συνάμα καὶ αὐτὴν τὴν σταφίδα, ἐννοῶ πάντοτε τὴν ὑπερτίμησιν τοῦ εἶδους τούτου, μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ καταπέσῃ καθ' ὁλοκληρίαν, κ. Πετμεζᾶ, ὁ νόμος τῆς παρακρατήσεως, διότι οὕτω ἀφ' ἐνὸς μὲν θὰ κατορθώσωμεν νὰ σώσωμεν τὴν οἰνοπαραγωγὴν τοῦ τόπου μας, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ κατορθώσωμεν πράγματι νὰ σώσωμεν τὴν σταφίδα.

Α. Πετμεζᾶς. Τὴν γὰρ τῆς σταφίδος, τὰ γωραφιά της.

Γεράκης. Ἀλλ' οἱ ὑπερμαχοῦντες, ὑπὲρ τῆς παρακρατήσεως δὲν πε-

ριορίζονται μόνον ὅπως ζητῶσι νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν νόμον τούτον καὶ νὰ ἀρπάσωσι καὶ τὸ ἀπεριόριστον, ἀλλ' ὑποστηρίζουσι συνάμα τι ἐξ αὐτῶν καὶ τὴν μιστελοποίησιν καὶ τὴν οἰνοποίησιν. Διὰ τοῦ ὑποβιβηθέντος νομοσχεδίου ὑποδεικνύεται εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ μιστελοποίησις δεόν νὰ ἀπαγορευθῇ, οὐ μόνον ἡ μιστελοποίησις, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰνοποίησις καὶ ὀφείλουσι τοῦτο νὰ τὸ ἐννοήσωσι παρὰ πολὺ οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὰς οἰνοπαραγωγὰς ἐπαρχίας, διότι ἐὰν ἐπικρατήσῃ ἡ γνώμη ὅτι πρέπει νὰ ἐξάγῃται ὁ παρακρατούμενος σταφιδόκαρπος καὶ ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ μιστελίου καὶ ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ οἴνου, τότε αἰλοίμιον εἰς αὐτοὺς, τότε δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον σταφιδικὸν ζήτημα εἰς τοιαύτην ὁξύτητα, ὡς εἶναι σήμερον, ἀλλὰ θὰ ἔχωμεν ζήτημα ἀκριβῶς τῆς οἰνοπαραγωγῆς εἰς ὁξύτατον σημείον. Ταῦτα εἶχον, κύριοι, ν' ἀναπτύξω ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς οἰνοπαραγωγῆς. Ἀλλὰ μοὶ ἐπέρχεται εἰς τὴν μνήμην ἄλλο τι γεγονός, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ παρὰ πολὺ ὁ ἀξίτιμος κτὶ σέβαστος Πρόεδρος ἱππῆς Κυβερνήσεως. Ὁφείλομεν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ μιστέλιον πρὸ τῆς παρακρατήσεως κατασκευάζεται ἐκ νωπῶν καρπῶν, ἐξήγατο εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἄνευ οὐδεμιᾶς παρατηρήσεως. Σήμερον ὅμως μεταβάλλονται καθ' ὁλοκληρίαν τὰ πράγματα καὶ ἐνῶ ὑπάρχει σύμβασις μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος δι' ἧς ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ μιστελίου εἰς τὴν Ἰταλίαν, μολεταῦτα σήμερον ἐνεκεν τῆς παρακρατήσεως εἶναι ὑπὸ τοιαύτην αὐστηρὰν ἐπίβλεψιν ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ μιστελίου εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὥστε ἀναγκάζονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ καταστήματα, τὰ ὁποῖα παράγουσι μιστέλιον ἐκ ξηρῶν καρπῶν νὰ μὴ ἀποστέλλωσιν ἀπ' εὐθείας τοῦτο εἰς τὰς λιμένας τῆς Ἰταλίας, ἀλλὰ ν' ἀποστέλλωσι τοῦτο εἰς Τεργέστην καὶ διὰ Τεργέστης νὰ εἰσάγῃται εἰς τὴν Ἰταλίαν. Τοιαύτη δὲ εἶνε ἡ αὐστηρὰ ἐπίβλεψις εἰς τὰ τελωνεῖα, ὥστε σήμερον μετὰ δυσκολίας ἤρχισαν οἱ ἔμποροι νὰ εἰσάγωσιν μιστέλιον εἰς αὐτὴν τὴν Ἰταλίαν. Ἡ πρώτη δυσκολία εἶνε ἡ ἐξῆς. Εἰσάγεται τὸ μιστέλιον εἰς τὸ πρῶτον τελωνεῖον τῆς Ἰταλίας, ἐκεῖ κατὰ νόμον ὀφείλουσιν οἱ ἀρμόδιοι νὰ κάμωσι τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν πλὴν ὅμως ἡ ἀνάλυσις αὕτη δὲν γίνεται, ἀλλὰ ἐκείνου περὶ μιστελίου προερχομένου ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὸ τελωνεῖον τῆς εἰσαγωγῆς, ἀλλ' ὅπως φέρωσι δυσκολίας

ἀποστέλλουσι δείγμα εἰς τὴν Ρώμην καὶ ἐν Ρώμῃ γίνεται ἡ ἀνάλυσις.

Ι. Καλούτσος. Διατί γίνεται αὐτό;

Γεράκης. Διότι οἱ Ἰταλοὶ ἐννοοῦσι νὰ κατσκευάζωσιν οἶνους ἐκ νωπῶν καρπῶν, εὐγὶ καὶ ἐκ ξηρῶν ἢ ἐξ ἄλλων ὕλων.

Ι. Καλούτσος. Διὰ τῆς συμβάσεως ὁρίζεται ἐκ ξηρῶν;

Γεράκης. Ὁχι, ἀρίστως. Ὅστε ἐξ ὅτων ἀνέπτυξα, κύριε βουλευτᾶ, νομίζω ὅτι ὁ νόμος τῆς παρακρατήσεως ἀντιστρατεύεται ὅχι μόνον αὐτὴν τὴν σταφίδα, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς οἶνους. Ἀλλὰ τέλος, κύριοι βουλευτᾶι, ὁ νόμος τῆς παρακρατήσεως δι' ἐνὸς παραδείγματος, τὸ ὁποῖον θὰ φέρω ἀμέσως, ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἔφερε καθ' ὁλοκληρίαν τ' ἀποτελέσματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα προσεδόκων οἱ παρακρατητικοί. Ὡς παράδειγμα δὲ, ἀξίσιμε κ. βουλευτᾶ ἐκ Πατρῶν, σὰς φέρω τὸ ἐξῆς.

Ὁφείλομεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὸ ἔτος 1900 ὅτε ἐπῆλθε φυσικὴ παρακρατήσις καὶ μὲ τὴν φυσικὴν εἶχομεν καὶ τὴν ἐπιβληθεῖσαν διὰ τοῦ νόμου. Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἡ παραγωγή ἦτο τοιαύτη ὥστε ἡ ζήτησις νὰ εἶνε πολὺ μεγαλειτέρα τῆς προσφορᾶς, ὥστε οὐδέποτε παρουσιάσθη τὸ γεγονός τοῦτο καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶχομεν καὶ τὰς ὑψηλὰς ἐκεῖνας τιμὰς τὰς ὁποίας μόνον καὶ μόνον ἡμεῖς οἱ Κεφαλῆνες δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐνθυμούμεθα εἰς παρῳχημένους χρόνους κατὰ τὸ 1858 (γέλωτες). Ὅτε ἐπῆλθεν ἡ καταστροφή ἐκ τοῦ ὠιδίου, ὅτε καὶ ὁ πάππος μου ἐπώλησε 400 χολονάτα. Ἐὰν λάβωμεν λοιπὸν ὑπ' ὄψιν τὸ ἔτος τοῦτο, τὸ ὁποῖον πράγματι εἶνε καταστροφή διὰ τὰς σταφιδοπαραγωγὰς ἐπαρχίας ὅτε ἡ ζήτησις ἦτο πολὺ ἀνωτέρα τῆς προσφορᾶς καὶ ἐξετάσωμεν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ νόμου τούτου; ἔχω πεποιθήσιν ὅτι καὶ ὁ κ. Παυλόπουλος καὶ ὁ κ. Κοκῆς θὰ πεισθῶσι καὶ ἐὰν θέλουν ἄς τὸ ὁμολογήσουσι ὅτι ἡ παρακρατήσις δὲν ἔφερε τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα.

Ὅλοι ἤλπιζον ὅτι κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἦτοι κατὰ τὸ 1901 αἱ τιμαὶ τῆς σταφίδος θὰ εἶνε τοιαῦται ὥστε θὰ ικανοποιήσουσι τοὺς ἀγρίστους καὶ τοὺς σταφιδοπαραγωγούς. Πολλοὶ μάλιστα τῶν παρακρατητικῶν ἤλπιζον ὅτι αἱ τιμαὶ θὰ εἶναι τοιαῦται καὶ εἰς τοιοῦτον ὕψος ὥστε βεβαίως θὰ κερδίσουν ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἀπὸ τῶν ἀποτελεσμάτων κατὰ τὸ ἔτος 1900. Ἀλλὰ δυστυχῶς συνέβη τὸ ἀντίθετον τὸ ἐπόμενον ἔτος ἂν καὶ εἶχομεν εἰσέτι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ

περονοσπόρου, ὅτε ἡ σταφιδοπαραγωγὴ εἶχεν ἐλαττωθῇ, ὅτε εἶχεν ἐφαρμοσθῇ καὶ ὁ νόμος τῆς παρακρατήσεως καὶ νομίζω ποσοστὸν πολὺ ἀνώτερον τοῦ κατωτάτου ὅρου. μ' ἐλατῶνται αἱ τιμαὶ τῆς σταφίδος δὲν ἦσαν ὡς ἐνόμιζον οἱ παρακρατητικοὶ εἰς τειοῦτον ὕψος, ὅπερ ἤλπιζον.

Μισυρλῆς. Πόση ἦτο ἡ τιμὴ καὶ συνάδελφε, ἡξοῦρετε;

Γεράκης. Ἀρὸν γνωρίζεις τοῦ λόγου σου, εἶνε περιττόν· ἡμπορεῖς νὰ πληρορρήσῃς τὴν Βουλὴν.

Μισυρλῆς. Ἦτο 250 δρ. τὸ χιλιόλιτρον. Δὲν σὰς φαίνεται τιμὴ ἱκανοποιητικὴ;

Γεράκης. Σὰς φαίνεται, ὅτι ἦτο τοιαύτη. Ἀλλὰ γνωρίζετε πόσον ἐπώλησα ἐγὼ εἰς τὰ 1901; Ἐγὼ ἐπώλησα 125 δραχ. τὸ χιλιόλιτρον ὥστε δὲν γνωρίζομεν ἐὰν τὸ ἀμειβητεῖτε αὐτό. Καὶ ἐὰν ἐπώλησα ἐγὼ 125 δρ. σεῖς θὰ ἐπώλησατε 140 ὡς ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν τελωνιακῶν.

Μοσχούλας. Θα ἦτο ἰάσπη.

Γεράκης. Ὅχι δὲν ἦτο λάσπη. καὶ ἐξ Ὀλυμπίας βουλευτά. Λάσπη θὰ εἶνε φαίνεται ἡ ἰδιότης σας καὶ διὰ τοῦτο περιμένετε τὴν παρακράτησιν διὰ νὰ τὸ πωλήσετε εἰς τοὺς ἀντιπαρακρατητικούς (ἰλαρότης). Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1901 καὶ κατὰ τὸ 1902 καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχομεν, κύριοι, τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα. καὶ τὰ ὅποια θὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ ἔλωμεν μὲ ὅλον τὸν νόμον τῆς παρακρατήσεως. Ταῦτα ἀνέπτυξεν, κύριοι, ὅπως σὰς ἀποδείξω, ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς παρακρατήσεως ἀπέτυχε καθολικηρίαν, καὶ ἐνῶ ἔχομεν διδόμενα τοιαῦτα καὶ ἡμεῖς βεβαιωμένοι περὶ τούτου, οὐ μόνον τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου δὲν ζητοῦμεν, ἀλλὰ ζητοῦμεν καὶ κατὰ τι περισσώτερον, ζητοῦμεν νὰ ἀρήσωμεν τὸ ποσοστὸν τοῦ παρακρατήματος ἀπεριόριστον ἀδιαφοροῦντες ποῖα θὰ ὦσιν τὰ ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀπορνηθῶμεν καὶ εἰπώμεν ἐὰν τὸ ποσοστὸν τῆς παρακρατήσεως πρέπει νὰ εἶνε ἀπεριόριστον, ὀφείλομεν ἀπὸ χρηστοῦ συνειδότος καὶ περωτισμένου χωρὶς νὰ ἐπηρεαζώμεθα ἀπὸ τὰς κραυγὰς τῶν ἐπαρχιῶν νὰ ψηφίσωμεν, ἀρὸν σκεθῶμεν, ὅτι ἔχομεν γενικωτέρας ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ ἀληθὲς συμφέρον ἡμῶν τῶν ἑλλήνων. Ἡ ὑποστήριξις τῆς παρακρατήσεως ἐνῶ εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ μᾶλλον φέρει εἰς συγκρούσεις, διότι ἔχομεν συμβάσεις μὲ Κράτη καὶ μὲ Κράτη τοιαῦτα ἀνευ τῶν ὁποίων δὲν ἔχομεν ὑπαρξίν οἰκονομικὴν. Καὶ πρὸς τοῦτο, κύριοι, νομίζω, ὅτι εἶναι ἀνάγκη ν' ἀναγγώσω εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἄρθρα τῆς συμβάσεως τῆς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος

(ἀναγινώσκει). Ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων θέλει συστήσει εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρεώσιν τῆς μὴ αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ ἤδη κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῆς κορινθιακῆς σταφίδος εἰσπραττομένου ἐγγείου φόρου. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος.

Μισυρλῆς. Ἐρμηνεύσατέ τους.

Γεράκης. Πρέπει νὰ τὸ διεξηγήσῃς καὶ πρέπει νὰ τὸ κανονίσῃς καὶ σεῖς νὰ κάμῃτε νὰ τὸ κατανέσωμεν οἱ σταφιδοπαραγωγοί. Διότι σταφιδικὰ ζητήματα δὲν ὑπάρχουν.

Κοκκέβης. Μὴ στενοχωρεῖτε τὴν ρήτηρα.

Γεράκης. Δὲν στενοχωροῦμαι ἐγώ.

Ὅτε ἐζητήσεν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις τὸν ὅρον τοῦτον νὰ θέσῃ εἰς τὴν σύμβασιν, ὑπῆρχεν ὁ λόγος καὶ τὸν λόγον τοῦτον ὀφείλομεν, κύριοι, νὰ ἐννοήσωμεν πῆντες. Σκοπὸς τοῦ ὅρου τοῦτου ἐν τῇ συμβάσει εἶνε ὥστε ὁ ἐξαγόμενος σταφιδόκαρπος ἐξ Ἑλλάδος καὶ εἰσαγόμενος εἰς Ἀγγλίαν νὰ ἔχῃ ὅσον τὸ δυνατὸν μικροτέραν φορολογίαν διὰ νὰ δύνανται οἱ κάτοικοι τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου νὰ τρώωσιν αὐτὸν εἰς τιμὴν συμφέρουσαν. Ἀλλὰ σεῖς ἐργασθεὶς καὶ λέγετε, ὅτι δὲν παραβιάζετε καθ' ὁλοκληρίαν τὴν σύμβασιν.

Φωτιάλας. Δὲν νομίζετε, κ. Γεράκης, ὅτι εἶνε ἐπιβλαβὴ αὐτά;

Γεράκης. Δὲν νομίζω, ἀπεναντίας φρονῶ, ὅτι ἔχω καθήκον νὰ τὰ ἀναπτύξω εἰς τὴν Βουλὴν καὶ σεῖς νὰ τὰ ἀναπτύξῃτε εἰς τοὺς σταφιδοπαραγωγούς, παρ' ὧν ἔχομεν καθ' ἡμέραν τὰ τηλεγραφήματα.

Γεροκωστόπουλος. Ἡμεῖς τοὺς ὑποκινούμεν;

Γεράκης. Ἡμεῖς τοὺς ὑποκινήσαμεν, κ. Γεροκωστόπουλε. Ἐὰν δὲν τοὺς ὑποκινῶμεν ἡμεῖς δὲν θὰ ἔχομεν τηλεγραφήματα. Ἀλλ' ὁ ἀξιώτισμός ἐξ Ὀλυμπίας βουλευτὴς εἶπε προηγουμένως, ὅτι δὲν ὑψώνομεν τὸν ἐγγεῖον φόρον, ἀλλὰ ὁ σκοπὸς τοῦ ὅρου εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν ἢ φορολογία νὰ εἶνε μικρά. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅπου πράττομεν διὰ τῆς παρακρατήσεως δὲν εἶνε φορολογία;

Τινὲς βουλευταί. Ὅχι, ὀχι.

Γεράκης. Δὲν εἶνε φορολογία ἐὰν μόνον δὲν πληρώνεται ὁ φόρος εἰς ἀρήματα εἰς τὸ τελωνεῖον; ἀλλὰ πληρώνεται ὁ φόρος οὗτος εἰς εἶδος εἰς τὴν Σταφιδικὴν Τραπεζάν, ἡ δὲ Σταφ. Τραπεζα εἶναι καὶ ἄλλας ὑποχρεώσεις νὰ πληρῶνῃ ἐν μέρει τὸν ἐγγεῖον φόρον πρὸς τὸ Δημόσιον.

Μεθλόπουλος. Τόσον τὸ καλλίτερον.

Γεράκης. Ἐν μέρει ὅμως καὶ τοῦτο διὰ νὰ καλύψωμεν μόνον καὶ μόνον τὴν παρέκκασιν τοῦ ἄρθρου τοῦτου τῆς συμβάσεως.

Γούναρης. Δὲν εἶνε ἐπιτετραμένον νὰ τὸ λέγητε αὐτό.

Γεράκης. Ἐὰν ἐπιμεινόμεν εἰς αὐτὸ καὶ ψηφίσωμεν τὸ ἀπεριόριστον τῆς παρακρατήσεως, παρασπονδοῦμεν καὶ δικαίῳ τῷ λόγῳ ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θὰ καταγγεῖλῃ τὴν σύμβασιν καὶ καταγγελομένης τῆς συμβάσεως ποῖα θὰ εἶνε τ' ἀποτελέσματα, κύριοι παρακρατητικοί;

Ἡ πλήρης καταστροφὴ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν ἐπαρχιῶν τὰς ὁποίας ἀντιπροσωπεύετε καὶ σὺν τῇ καταστροφῇ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῇ καὶ ἡ πλήρης οἰκονομικὴ καταστροφὴ τοῦ Κράτους. Σκεθῶμεν λοιπὸν, κύριοι, καὶ μὴ ἀπασχολώμεθα καὶ ἐπιμεινόμεν νὰ ψηφίσωμεν νόμον ὁ ὁποῖος θὰ καταστρέφῃ τὸ οἰκονομικόν μας μέλλον. Ἀλλ' οἱ ζητοῦντες τὸ ἀπεριόριστον τῆς παρακρατήσεως παραβλέπουσι φαίνεται, τοῦτο.

Μεθλόπουλος. Τὸ ἐδιόρθωσαν αὐτὸ τὸ λέγουν ἀπροσδιόριστον.

Γεράκης. Ἀς τὸ λέγουν ὅπως θέλουν, Ἡ ἀπροσδιόριστον ἢ ἀπεριόριστον τὸ ἑαυτὸν ἐγὼ ἐγώ. Λοιπὸν οἱ κ. κ. βουλευταὶ οἱ ζητοῦντες νὰ ἐπιτύχωσι τὸ ἀπεριόριστον τοῦ ποσοστοῦ τοῦ παρακρατήματος δὲν ἀνέπτυξαν τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐπὶ ἐζητήσιν τοῦτο. Δὲν ἠκούσαμεν λόγους σοβαροῦς, οἱ ὁποῖοι νὰ μᾶς ἐξαναγκάσουν τοῦλάχιστον παραβλέποντας τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας σύμβασιν ὅπως δυνηθῶμεν νὰ ψηφίσωμεν τὸ ἀπεριόριστον τοῦ ποσοῦ. Ὁμιλήσαντες εἰς τὸ βῆμα αὐτὸ οἱ ἀξιώτισμοι βουλευταὶ ἐκ Πατρῶν κ. κ. Ρούφος καὶ Γούναρης. Ἀλλὰ ἓνα καὶ μόνον λόγον προσέβαλλον, ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου, θὰ κατορθώσωμεν νὰ παρακωλύσωμεν τὰς προπωλήσεις.

Αἱ προπωλήσεις, εἴτε ἀπεριόριστον εἶνε τὸ ποσοστὸν τοῦ παρακρατήματος εἴτε ὠρισμένον εἶνε, ἀδύνατον νὰ περιορισθῶσιν, ἐκτὸς ἂν λάδωμεν εἰδικὸν μέτρον προκειμένου περὶ τούτου. Ἀλλὰ ἐξηγήθησαν καὶ φωνάζουσιν ἀπεριόριστον τοῦ παρακρατήματος διὰ νὰ σωθῶμεν. Πολὺ ὀρθῶς ἐλεγέ τις ἀγροῦν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ὅτι ἀπᾶς καὶ μόνον μέχρι τοῦδε ἐξηγήσαμεν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀνωτάτου ποσοστοῦ τοῦ παρακρατήματος ἡμεῖς τὸ 20 0/0, κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγούστου. Καὶ βιάσθησαν εἰς βέβαιον μᾶς φέρουσιν ἄλλους λόγους, ὅπως μᾶλλον πείθουσιν, ὅτι τὸ ἀπεριόριστον τοῦ παρακρατήματος δὲν

θὰ βλάβη καθ' ὁλοκληρίαν τοὺς στα-
τιδοπαραγωγούς. ἀλλὰ θὰ παρακω-
λύσῃ τὰς προπωλήσεις, διότι οὐδέ-
ποτε οἱ ἀντιπρόσωποι τοὺς ὁποίους θὰ
ἀποστείλῃμεν θὰ φροντίσωσι νὰ ὑπο-
δείξωσιν εἰς τὴν Κυβερνήσιν ποσὸν
ἀνώτερον τοῦ 20ο). Ἀλλὰ ποῦ
βασίζομενοι, κύριοι, μᾶς λέγετε τοῦ-
το. Ἡμεῖς ἔχομεν πληρεστάτην πε-
ποίθησιν εἰς ὑμᾶς εἰ ὅποιοι ζητεῖτε
τοῦτο.

Ἀλλὰ μήπως ὑμεῖς θ' ἀντιπροσω-
πεύετε τὰς ἐπαρχίας μας κατὰ τὴν
συνέλευσιν ἢ ὁποῖα θὰ συγκροτηθῇ
τὴν πρώτην Αὐγούστου; Τίς οἶδε
τίνας θ' ἀντιπροσωπεύωσι τὰς ἐπαρ-
χίας σας; Καὶ ἂν οὗτοι ζητήσωσι
νὰ ἐπιβληθῇ παρακράτημα 400)0
ποῖα θὰ εἶνε, κύριοι, τ' ἀποτελέσμα-
τα; Τότε ἐξ ἀνάγκης θὰ ἐπαναστα-
τήσωμεν καὶ θὰ ἐπαναστατήσωμεν
δικαίως, διότι ζητεῖτε διὰ τῆς βίας
νὰ μᾶς ἀφαιρέσητε τὴν περιουσίαν
μας. Ἐπιδιώκοντες δὲ τοῦτο, ὅπως
τὸ παρεκλύσωμεν ἐξ ἀνάγκης, θὰ
ἔχωμεν συγκρούσεις καὶ οὐχὶ ἰδιω-
τῶν μετὰ ἰδιωτῶν. ἀλλὰ μετ' αὐ-
τῆς τῆς Ἀρχῆς. Ὡστε, κύριοι, οὐδὲν
ἄλλο ἐπιδιώκετε δια τοῦ μέσου τού-
του.

Πετμεζᾶς. Τὴν σύρραξιν.

Γεράκις. Τὴν σύρραξιν. Μάλι-
στα, κ. Πετμεζᾶ. Καὶ ἐκεῖνοι κύρι-
οι, οἵτινες θ' ἀντισταθῶσιν εἰς τὴν
ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου πιστεύσατε, ὅτι
δὲν θὰ εἶνε οὔτε οἱ Κεραλλῆνες οὔ-
τε οἱ Ζακύνθιοι οὔτε οἱ Αἰγίαις, ἀλ-
λ' οἱ ἐξ Ἠλείας, Τριφυλίας, Ὀλυμ-
πίας καὶ οἱ τοιοῦτοι, οἱ ὅποιοι εἶνε
συνειδησμένοι εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ
ἀνθίστανται, νὰ φωνάζωσιν καὶ νὰ συγ-
κροτῶσι συλλαλητήρια καὶ νὰ στέλ-
λωσι τηλεγραφήματα ἐπανειλημέ-
να εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσε-
ως καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

Πάντ' ὅσα ἀνέπτυξα ἀιὲς ὀλέπουσιν
ἔχει μόνον εἰς τὸ νὰ μὴ ψηφισθῇ τὸ ἀ-
περιόριστον τοῦ παρακράτématος, ἀλ-
λὰ καὶ εἰ δυνατόν, νὰ κατορθώσωμεν
νὰ καταργήσωμεν τὸν ὑφιστάμενον
νόμον· ἐκτὸς ἂν θέλωμεν νὰ ἐφαρ-
μοσθῇ ὁ νόμος οὗτος ὑπὸ ἄλλους ὁ-
ρους. Θέλετε νὰ ὠφελήσῃτε πράγμα-
τι τὴν σταφιδοπαραγωγὴν; θέλετε
ν' ἀφαιρέσητε τὸ περισσεῦον τοῦτο ἐκ
τῆς παραγωγῆς τῆς σταφίδος καὶ νὰ
ἔχωμεν τοῦλάχιστον ἴσην τὴν προτ-
ερίαν μετὰ τὴν ζήτησιν; Ὁφείλομεν
νὰ πράξωμεν ἄλλο τι, τὸ ὅποιον συμ-
βαίνει καὶ εἰς εὐρωπαϊκὸν Κράτος.
Ὁφείλομεν νὰ καταστρέψωμεν καὶ
ἡμεῖς τὸ παρακράτημα. Καὶ τοῦτο
δὲν εἶνε πρωτοῦράς.

Χρ. Στεφανόπουλος. Δὲν ἀντί-
κεῖται αὐτὸ εἰς τὴν σύμβασιν;

Γεράκις. Αὐτὸ ἰδὲν ἀντίκειται.
Ὅχι. Ἀφοῦ δὲν ἀντίκειται ὁ νόμος

τῆς παρακρατήσεως.

Χρ. Στεφανόπουλος. Ἡμεῖς δὲν
τὸ ὑποστηρίζομεν αὐτό.

Γεράκις. Διότι θ' ἀκούσῃτε ἀμέ-
σως διὰ ποῖον λόγον δὲν ἀντίκειται.

Πετμεζᾶς. Μὴ ἐπιτρέπετε νὰ δια-
κόπτωσιν.

Γεράκις. Αἱ διακοπαὶ πρέπει νὰ
εἶνε εὐφρεῖς, κ. Κοκκέβη, διὰ νὰ εὐ-
χαριστώσι καὶ τοὺς βουλευτάς.

Κοκκέβης. Δὲν ὠμίλησα ἐγώ.

Γεράκις. Ἐλεγον, ὅτι πρέπει νὰ
ἐπιτρέψῃτε νὰ καταστρέφῃται τὸ πα-
ρακράτημα διότι καταστρεφόμενου
τοῦ παρακράτématος περιορίζεται πρά-
γματι ἡ παραγωγή καὶ δυνάμεθα νὰ
φθάσωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα τὸ ὅποι-
ον ἐπιδιώκομεν.

Τέλος πάντων ἐπιβάλλεται εἰς ἡ-
μᾶς νὰ προστατεύσωμεν τὸ πρεῖν
τοῦτο οὐχὶ διὰ τοῦ νόμου τῆς παρα-
κρατήσεως καὶ τοῦ ἀπεριόριστου τοῦ
ποτοστοῦ, ἀλλὰ διαρροτρόπως. Πρὸ
παντὸς ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς νὰ βελ-
τιώσωμεν τὴν ποιότητα τοῦ καρποῦ,
διότι οὕτω θὰ ἔχωμεν ἀναμφηρίστως
ὑψώσιν τῶν τιμῶν. Ἀλλ' ἵνα ἐπι-
τευχθῇ τοῦτο, ἐπιβάλλεται νὰ ση-
μειοῦται ἐν ταῖς βαρελίαις, ἐν ταῖς
σάκκοις, ἐν ταῖς κιβωτίοις τοῖς ἐξα-
γομένοις ἢ προέλευσις τοῦ σταφιδό-
καρποῦ. Εἰ ἐ γνωστὸν ἐξ ἐπανειλημ-
μένων ἐκθέσεων τῶν προξένων τῆς
Ἑλλάδος, ὅτι ὁ ἐξαγόμενος ἐξ Ἑλ-
λάδος σταφιδόκαρπος καὶ ἀποστελλό-
μενος εἰς τὰς ξένας ἀγοράς τῆς κα-
ταναλώσεως εἶνε ἀναμειγμένος μὲ
διαφόρους ξένας ὕλας. Τὸ ζήτημα εἶ-
ναι σπουδαιότατον, διότι ἡ ἀνόμιζις
αὕτη τῆς σταφίδος μετὰ ξένων ὕ-
λων συνεπάγεται καὶ τὴν ἐλάττωσιν
τῶν τιμῶν.

Κατὰ δεύτερον λόγον ἐπιβάλλεται
ἡμῖν ἡ διάδοσις τῆς σταφίδος. Σὺν
Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κί εἰ Δὲν πρέπει
νὰ δεώμεθα μόνον εἰς τὸν Θεὸν νὰ μὴ
βρέξῃ τὸν Αὐγούστον καὶ νὰ στρεψώ-
μεθα μόνον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ
νὰ φωνάζωμεν ἀδιάκόπως Σωσέ μας
κ. Δηλιγιάννη, ἀλλ' ἡμεῖς πρῶτοι
ὀφείλομεν νὰ προστατεύσωμεν τὸ
προῖον αὐτό, διότι ἡμεῖς πρῶτοι θὰ
ὠφεληθῶμεν καὶ κατέπιν τὸ Κράτος.

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ μένωμεν μὲ
τὰς χεῖρας ἀδρανεῖς, ἀλλὰ νὰ σκεψ-
θῶμεν περὶ διάδοσεως τοῦ προϊόντος
τούτου εἰς ξένας χώρας, ὅπου ἤδη εἶ-
ναι ἀγνωστον. Ὅταν δὲ λέγω ὅτι
εἶνε ἀγνωστον εἰς ξένας χώρας δὲν
ἐννοῶ χώρας ἀτομεμαχρυσμένας, τὴν
Κίνα, τὴν Ἰαπωνίαν καὶ ἄλλα με-
ρη. Τὸ πρεῖν μας αὐτὸ εἶνε ἀγνω-
στον καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς γείτονάς μας.
Ἀποστέλλετε ἀνθρώπους ὅπως γείνη-
ται γινώσκον τὸ πρεῖν οὐχὶ μόνον ἐντὸς
τῆς Ἡπείρου, ἐντὸς τῆς Μακεδονίας,
ἐντὸς τῆς Ἀλβανίας.

Γουναράκης. Καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλ-
λάδος.

Γεράκις. Ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τῆς
Ἑλλάδος. Μάλιστα. Δὲν ἔχομεν ἀ-
νάγκην νὰ στρέψωμεν μακρὰν τὰ
βλέμματά μας, εἰάν κατορθώσωμεν
νὰ εἰσαχθῇ τὸ πρεῖν τοῦτο εἰς τὴν
Ἡπείρον, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἀλ-
βανίαν ὅπου ὁ κόσμος συνειθίζει νὰ
τρώγῃ μπομπότα, ἐντὸς δ' αὐτῆς
δύναται νὰ ρίψῃ καὶ ὀλίγην σταφί-
δα, ἵνα δώσῃ αὕτη ὀλίγην οὐσίαν εἰς
τὴν μπομπόταν, ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖ τὸ
μόνον φαγητὸν τῶν μερῶν ἐκείνων.
Τοιοτοτρόπως ἐστὶ βέβαιον ὅτι θὰ
κατορθώσωμεν ὅτι ἐπιδιώκωμεν γω-
ρὶς νὰ στρέψωμεν τὰ βλέμματα μα-
κρὰν ἡμῶν.

Πετμεζᾶς. Ἡ Σταφιδικὴ Τράπε-
ζα.

Γεράκις. Αὕτη ἔχει πρὸς ὅρι-
σμένον πρὸς διάδοσιν τῆς σταφίδος
καὶ μολαταῦτα οἱ κύριοι οἱ ὅποιοι
μᾶς ἀντιπροσωπεύουσιν οὐδέποτε ἔ-
στρεψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὰς γεί-
τονας χώρας.

Πετμεζᾶς. Καὶ ἐγὼ παραπονοῦ-
μαι διὰ τοῦτο.

Γεράκις. Νὰ ἀποσταλῶσι δέκα
Πατεῖς εἰς τὰς χώρας ταύτας καὶ
οὐχὶ νὰ προσπαθῶμεν νὰ διαδώσω-
μεν τὴν σταφίδα εἰς τὴν Κίνα.

Α. Μπέλλος. Εἰς τὴν Αἴγυπτον
εἰσάγεται;

Γεράκις. Κατὰ μικρὰν ποσότη-
τα. Ἴνα ὅμως προστατεύσωμεν τὸ
προῖον τοῦτο ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν
καί τι, τὸ ὅποιον συνδυάζεται μετὰ τὴν
παραγωγὴν τοῦ τόπου, νὰ ἀπαγορεύ-
σωμεν τὴν μιστελοποίησιν ἐκ ξηρᾶς
σταφίδος, ἵνα ἀναγκασθῶσιν οἱ οἰνέ-
μοι ν' ἀγοράζωσι γλυρὰν σταφίδα
καὶ σταφυλᾶς.

Οὕτω δὲ ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς προστατεύο-
μεν τὴν σταφίδα, ἀφ' ἑτέρου προ-
στατεύομεν τὴν οἶνοπαραγωγὴν,
διότι διὰ τοῦ τρόπου τούτου πεῖ-
θεται ἡ κατανώλις τῶν οἴνων
περὶ τῆς φήμης τῆς καλῆς ποιότη-
τος τῶν οἴνων ἡμῶν, ὅτι προέρχον-
ται ἐκ νοπῶν καρπῶν καὶ ἀναβι-
βάζονται αἱ τιμαὶ αὐτῶν. Θέλετε
νὰ προστατεύσωμεν τὴν σταφίδα; Ἀς
περιορίσωμεν τὰς φυτεῖας, διότι οὗ-
τω θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἐπιδιωκόμε-
νον ἀποτέλεσμα. Ἐπίσης ἵνα προ-
στατεύσωμεν τὴν σταφίδα δεῖν ν' ἀ-
παγορεύσωμεν τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ
σταφιδόκαρπου ὅς γίνεται σήμερον
καὶ νὰ ὀρίσωμεν ἡμέραν ἐξαγωγῆς.
Πρέπει δὲ νὰ ὀρίσθῃ ἡμερομηνία
πρώτη Σεπτεμβρίου, ὅπως ὑποδει-
κνύει τὸ νόμισμα, ὅστις διὰ τοῦ
τρόπου τούτου κατορθοῦται νὰ βελ-
τιωθῇ ἡ ποότης τῆς σταφίδος. Ἐ-
πίσης ἵνα προστατεύσωμεν τὴν στα-

ρίδα, όφείλομεν νά ύποστηρίξωμεν καί τήν βιομηχανίαν τοῦ τόπου μας. Καί λέγων τοῦτο δέν έννοῶ νά έλθῃ ἡ Κυβέρνησις άρωγός δια χρηματικῶν μέσων πρὸς αὐτήν, ἀλλ' έννοῶ νά επαναφέρωμεν καί αποδώσωμεν ισότητα εἰς τήν βιομηχανίαν, ἡ ὁποία σήμερον δέν ὑπάρχει. Νόνον ώρισμένα οἰνοποιητικά καταστήματα ἔχουσι προνόμιον, τὰ δὲ λοιπά, τὰ ἐν ταῖς επαρχίαις, δέν ἔχουσι καί συνεπῶς δέν δύνανται νά συναγωνισθῶσι μέ τὰ καταστήματα τοῦ Πειραιῶς. Ένίοτε ὅμως καί άνευ τῆς ισότητος κατορθοῦν καί ταῦτα νά συναγωνίζωνται πρὸς τὰ καταστήματα τοῦ Πειραιῶς.

Άλλὰ λέγουσιν, ὅτι καί αἱ προπωλήσεις βλάπτουσι τήν σταφίδα. Μήπως ὅμως δέν δυνάμεθα νά περιορίσωμεν, κατὰ τήν γνώμην μου, καί ταύτας; Ἄς κηρύξωμεν διὰ νόμου άκύρους τὰς προπωλήσεις καί τότε πιστεύσατε, ὅτι ὁ ξένος έμπορος οὐδέποτε θά έρχητε εἰς συμφωνίαν τοιαύτην μέ τόν ἰδικόν μας έμπορον.

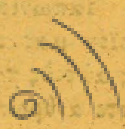
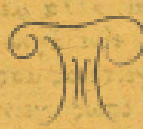
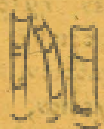
Υποδεικνύων, κύριοι, πάντα ταῦτα τὰ προστατευτικά μέσα διὰ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νά ὑποστηρίξωμεν τὸ προϊόν τοῦτο, δέν άρνούμαι, ὅτι δέν τρέφω ελπίδα, ὅτι θά χρησιμοποιήσωμεν τελεσφόρως. Διότι καί ἡ ὑπερσία τοῦ οἰκείου ὑπουργείου εἶνε ελαττωματική, καί ειδικούς ανθρώπους δέν ἔχομεν. Στρέφω τὸ βλέμμα μου μόνον εἰς τὰς προτάσεις τὰς ὁποίας ὑπέβαλον πρό τι-νων ἡμερῶν οἱ κεφαλαιοῦχοι Ἄγγλοι. Έκεῖ ὁρεῖλομεν νά ἐπιστήσωμεν τήν προσοχήν μας, ἐκεῖ ὁρεῖλει νά ἐπιστήσῃ τήν προσοχήν τῆς ἡ Κυβέρνησις καί μετὰ διορατικότητος καί δραστηριότητος ὁρεῖλει νά συννενο-θῇ μετ' αὐτῶν καί ἐπιτύχωμεν, ὅπως ἡ Ἑταιρία αὕτη ἀναλάβῃ τὸ μονοπώλιον τῆς σταφίδος.

Κατορθουμένου δὲ τούτου θά ὠφελθῶμεν πολλὰ πλῶς. Ἀφ' ενός μὲν ἐξ ὧν γνωρίζω δυνάμεθα νά ἔ-χωμεν ὠρισμένην τήν τιμὴν τοῦ σταφιδοκάρπου, τὸν ὅ-

ποιον θά παραγάγωμεν ἐξ άλλου δὲ ἐξασφαλίζωμεν καί τὸ μέλλον, διότι ἡ Ἑταιρία αὕτη ἀναλαμβάνουσα τὸ μονοπώλιον τῆς σταφίδος, αὕτη θά ἔχῃ συμφέρον νά φροντίσῃ διὰ τήν διάδοσιν αὐτῆς, αὕτη εἶνε ἐκείνη, ἡ ὁποία θά κατορθώσῃ νά μᾶς μάθῃ πῶς νά περιποιώμε-θα τὸν καρπὸν καί πῶς νά βελτιώσωμεν τήν ποιότητα αὐτοῦ καί πρὸς τοῦτο θά ἐξαναγκασθῶμεν διὰ τῶν ὄρων τοὺς ὁποίους θά ἔχῃ ἐν τῇ συμβάσει.

Καταλήγων, κύριοι, τὸν λόγον επανέρχομαι εἰς τὸ χθεσινόν περιστατικόν. Χθὲς κατὰ τήν διακοπὴν παρε-ξηγήθην. ὅτι ἀνῆλθον ἐπὶ τὸ βῆμα ἵνα κωλυσισργήσω.

Εἰς τὸ βῆμα τοῦτο, κύριοι, ἀνῆλθον ὄχι διὰ νά κω-λυσισεργήσω, διότι οὔτε ἐξῆλθε τοιαύτη ποτὲ σκέψις ἐν ἐμοί, ἀλλὰ διότι ἐνόμισα, ὅτι εἶχον ὑποχρέωσιν ἵ' ἀνα-κοινώσω εἰς τὴν Βουλὴν, πᾶν ὅ, τι ἐγνώριζον ἐκ πείρας, μελέτης καί παρατηρήσεως ἐπὶ τοῦ σπουδαίου καί ζωτι-κοῦ τούτου ζητήματος. Ἐνόμισα τοῦτο ἀπαραίτητον, ἀ-φοῦ ἐπίσημοι πληροφορίαι καί στατιστικαὶ τοῦ Κράτους ἐλλείπουσι τέλειον δυστυχῶς. Δέν λέγω τοῦτο διὰ νά μεμ-φθῶ τὴν Κυβέρνησιν αὐτὴν μόνον, ἀλλ' ὅλας ἐν γένει τὰς Κυβερνήσεις ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἐλληνικοῦ Κρά-τους μέχρι σήμερον, αἱ ὁποῖαι οὐδέποτε ἐφρόντισαν νά ἔχωσι τοιαύτας πληροφορίας, ὥστε παρουσιαζομένου οἰουδήποτε ζητήματος ἐν τῇ Βουλῇ νά δυνάμεθα νά συ-ζητῶμεν ἐπὶ βεβαίῳ δεδομένων καί οὐχὶ ἐπὶ πληροφο-ριῶν καί ἐξ ὧν γνωρίζει ἕκαστος ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως. Λόγος κωλυσισεργίας ἐπὶ ζητήματος, ὡς τὸ ὑπὸ συζήτη-σιν δέν ἔχει λόγον, καί ἀφοῦ ὁ ἀξίότιμος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐδήλωσεν, ὅτι εἰδὲν δύναμαι νά τὸ υἱοθετήσω, διότι διὰ νά τὸ υἱοθετήσω δεόν νά ἔ-χω τὰ φῶτα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται, ἀλλ' ἡ Κυ-βέρνησις ἡμῶν δέν ἔχει τὰ φῶτα ταῦτα καί δεόν νά φω-τισθῇ ἐκ τῶν συζητήσεων» (Εὐγε! Εὐγε!)



ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ**